

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้ จะรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ลักษณะเบื้องต้นของตัวแปร

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงในระดับความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับกฎหมายทะเบียนราษฎรก่อนและหลังการเผยแพร่

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ที่ศึกษา ซึ่งได้แก่ ตัวแปรทางเศรษฐกิจ และสังคมและการเปิดรับสื่อกับการมีความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับกฎหมายทะเบียนราษฎร

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ลักษณะเบื้องต้นของตัวแปร ซึ่งสามารถจำแนกได้ดังนี้ (ดูตารางที่ ถึง ในภาคผนวก ก.)

ก. ตัวแปรทางเศรษฐกิจและสังคม

1. เพศ ผู้เข้ารับการอบรมส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 83.3 และเป็นเพศหญิง ร้อยละ 16.7

2. อายุ ผู้เข้ารับการอบรมส่วนใหญ่อยู่ในวัย 31-40 ปี คิดเป็น ร้อยละ 31.5 รองลงมาคืออายุ 41-50 ปี และ 50-60 ปี คิดเป็น ร้อยละ 24.6 และ 24.3 ตามลำดับ

3. การนับถือศาสนา ผู้เข้ารับการอบรมส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ 70.5 และนับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ 29.5 โดยผู้นับถือศาสนาอิสลาม ทั้งหมดอยู่ในเขตการอบรมที่อำเภอบางน้ำเปรี้ยว

4. สถานภาพสมรส ผู้เข้ารับการอบรมส่วนใหญ่เป็นผู้ที่แต่งงานแล้ว คิดเป็นร้อยละ 89.4 นอกนั้นเป็นโสด ร้อยละ 10.6
5. ฐานะในครอบครัว ผู้เข้ารับการอบรมส่วนใหญ่เป็นหัวหน้าครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 80.9 นอกนั้นไม่ใช่หัวหน้าครอบครัว 19.1
6. ระดับการศึกษา ผู้เข้ารับการอบรมส่วนใหญ่จบชั้นประถม 4 คิดเป็นร้อยละ 69.7 นอกนั้นก็กระจายอยู่ในระดับอื่น ๆ โดยมีระดับปริญญาตรีรวมอยู่ด้วยเล็กน้อย
7. อาชีพหลัก ผู้เข้ารับการอบรมส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรกรมไค้แก่ การเพาะปลูก คิดเป็นร้อยละ 78.0 ส่วนอาชีพอื่นมีเพียงเล็กน้อย
8. อาชีพรอง ผู้เข้ารับการอบรมส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพรองคือเกษตรกรกรมไค้แก่ การเลี้ยงสัตว์ คิดเป็นร้อยละ 34.8 รองลงมาร้อยละ 28.8 ไม่ได้ประกอบอาชีพรอง
9. ระดับรายได้ ผู้เข้ารับการอบรมส่วนใหญ่มีรายได้หรือผลประโยชน์เฉลี่ย ต่อเดือน โดยไม่หักค่าใช้จ่ายใด ๆ คอนข้างต่ำ คือร้อยละ 29.2 มีรายได้ 1,001-2,000 บาทต่อเดือน รองลงมาคือต่ำกว่า 1,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 27.7 และ 2,001-3,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 20.8 โดยมีเพียงร้อยละ 10.8 ที่มีรายได้มากกว่า 4,000 บาทต่อเดือน
10. ลักษณะการครอบครองที่ดิน ผู้เข้ารับการอบรมร้อยละ 60.6 มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง ร้อยละ 20.4 มีที่ดินจับจอง (ไม่มีกรรมสิทธิ์) หรือที่ดินเช่า และร้อยละ 18.9 มีที่ของตนเองบางส่วน นอกนั้นเป็นที่เช่าหรือจับจอง
11. การเป็นสมาชิกกลุ่มสังคม ผู้เข้ารับการอบรมร้อยละ 60.6 เป็นสมาชิก หรือกรรมการกลุ่มสังคม 1-2 กลุ่ม มีร้อยละ 26.5 ไม่ได้เป็นสมาชิกกลุ่มใด ๆ และร้อยละ 12.9 เป็นสมาชิกกลุ่มสังคม 3-5 กลุ่ม
12. การให้คำแนะนำปรึกษาแก่ผู้อื่น ผู้เข้ารับการอบรมร้อยละ 57.6 เป็นผู้ที่เคยให้คำแนะนำปรึกษาแก่ผู้อื่นในรอบ 1 เดือน ประมาณ 1-5 ครั้ง และมีร้อยละ 19.7 ไม่เคยให้คำแนะนำปรึกษาแก่ผู้อื่นเลย นอกนั้นเป็นผู้ที่เคยให้

คำแนะนำปรึกษาแก่ผู้อื่นมากกว่า 5 ครั้งขึ้นไปในรอบ 1 เดือน

ช. การเปิดรับสื่อ

การวิเคราะห์นี้ พิจารณาจากความถี่ของการเดินทางออกไปมี ประสบการณ์ภายนอกสังคม (การเดินทางออกนอกท้องถิ่น) ความถี่ในการเข้าร่วม กิจกรรมของส่วนรวม ความถี่ในการเปิดรับสื่อมวลชน และการเปิดรับเนื้อหากฎหมาย จากสื่อมวลชน

1. การเดินทางออกไปมีประสบการณ์ภายนอกสังคม พิจารณาจาก ความถี่ในการเดินทาง เข้าไปเที่ยวหรือทำธุรกิจในตัวจังหวัด และกรุงเทพฯ ในรอบ 6 เดือน ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

1.1 การเดินทางติดต่อกับตัวจังหวัด ร้อยละ 42.0 ของผู้ เข้ารับการอบรมเดินทางเข้าตัวจังหวัดประมาณ 3-12 ครั้งในรอบ 6 เดือน รองลงมาคือประมาณ 1-2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 22.9 และประมาณ 14-90 ครั้ง ร้อยละ 19.1 โดยมีผู้ที่ไม่เคยเดินทางเข้าตัวจังหวัดเลยในรอบ 6 เดือน ร้อยละ 16.0

1.2 การเดินทางติดต่อกับกรุงเทพฯ ผู้เข้ารับการอบรมคิดเป็น ร้อยละ 41.7 เป็นผู้ที่ไม่เคยเดินทางเข้ากรุงเทพฯ เลยในรอบ 6 เดือน รองลงมา ร้อยละ 29.5 เข้ากรุงเทพฯ ประมาณ 1-2 ครั้ง นอกนั้นร้อยละ 25.0 และ 3.8 เข้ากรุงเทพฯ ประมาณ 3-12 ครั้ง และ 15-24 ครั้งตามลำดับ

2. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของส่วนรวม ผู้เข้ารับการอบรม ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมของส่วนรวมบ่อยครั้ง คือคิดเป็นร้อยละ 79.5 รองลงมาร้อยละ 18.9 เป็นผู้ที่เข้าร่วมนาน ๆ ครั้ง

3. การเปิดรับสื่อมวลชน พิจารณาจากความถี่ในการฟังวิทยุ คุโทรทัศน์ และอ่านหนังสือพิมพ์ใน 1 สัปดาห์

3.1 การฟังวิทยุ ผู้เข้ารับการอบรมส่วนใหญ่ ฟังวิทยุทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 61.4 รองลงมาคือ ฟังบ่อย ๆ และฟังนาน ๆ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.2 เท่ากัน โดยมีผู้ไม่ฟังเลยร้อยละ 8.3

3.2 การดูโทรทัศน์ ผู้เข้ารับการอบรมส่วนใหญ่ดูโทรทัศน์ทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 58.5 รองลงมาคือดูบ่อย ๆ ร้อยละ 17.7 และดูนาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 11.5 โดยมีผู้ที่ไม่ดูโทรทัศน์เลยร้อยละ 12.3

3.3 การอ่านหนังสือพิมพ์ ผู้เข้ารับการอบรมส่วนใหญ่อ่านหนังสือพิมพ์นาน ๆ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 41.5 มีผู้ที่ไม่อ่านเลยร้อยละ 24.6 และมีผู้ที่อ่านทุกวัน และอ่านบ่อย ๆ ร้อยละ 23.8 และ 10.0 ตามลำดับ

4. การเปิดรับเนื้อหากฎหมายจากสื่อมวลชน พิจารณาจากการเปิดรับเนื้อหากฎหมายจากสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อวิทยุ

4.1 การอ่านเนื้อหากฎหมายจากสื่อสิ่งพิมพ์ ผู้เข้ารับการอบรมส่วนใหญ่เคยอ่านเนื้อหากฎหมายจากสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทต่าง ๆ มาบ้าง อาทิ หนังสือพิมพ์รายวัน นิตยสาร วารสาร เอกสารทางราชการ แผ่นปลิว คิดเป็นร้อยละ 61.7 โดยมีผู้ที่ไม่เคยอ่านเลย ร้อยละ 38.3

4.2 การฟังรายการกฎหมายจากสื่อวิทยุ ผู้เข้ารับการอบรมส่วนใหญ่เคยฟังรายการกฎหมายทางวิทยุ อาทิ รายการกฎหมายของเปล่ง ปรีชา รายการกฎหมายชาวบ้าน รายการการศึกษาของมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 70.5 โดยมีผู้ที่ไม่เคยรับฟังร้อยละ 29.5

อนึ่ง ในที่นี้จะอธิบายลักษณะของค่าเฉลี่ยของตัวแปรสำคัญบางตัวแปรของกลุ่มประชากรที่ศึกษา เพื่อสามารถทำความเข้าใจกับลักษณะข้อมูลได้ดียิ่งขึ้น ดังนี้

ตัวแปร	ค่าคะแนนเฉลี่ย / ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปร			
	เขต 1	เขต 2	เขต 3	เขต 4
อายุ	2.60/.68	2.59/.86	2.25/.84	2.41/.81
ระดับการศึกษา	3.60/1.54	3.88/.80	4.13/.87	4.80/1.77
รายได้	2.00/.92	2.94/1.74	2.63/1.76	2.41/1.62
การให้คำแนะนำแก่ผู้อื่น	2.30/1.03	2.53/1.44	1.88/.49	2.26/1.02
การเดินทางติดต่อกับ				
ตัวจังหวัด	2.00/.65	2.88/.98	1.94/.84	2.63/1.08
การเดินทางติดต่อกับ				
กรุงเทพฯ	1.20/.41	2.12/.84	1.38/.61	2.04/.99

อายุ ค่าเฉลี่ยของอายุของผู้เข้ารับการอบรมอยู่ในช่วง 2.25-2.60 คือ ระหว่าง 40-50 ปี

ระดับการศึกษา ค่าเฉลี่ยของระดับการศึกษาอยู่ในช่วง 3.60-4.80 คือ ประถม 4

รายได้ ค่าเฉลี่ยของรายได้ของผู้เข้ารับการอบรมอยู่ในช่วง 2.00-2.94 คือ ระหว่าง 1,000-2,000 บาท

การให้คำแนะนำแก่ผู้อื่น ค่าเฉลี่ยของความมากน้อยในการให้คำแนะนำแก่ผู้อื่นในรอบ 1 เดือน ในช่วง 1.88-2.50 คือ ระหว่าง 1-10 ครั้ง

การเดินทางติดต่อกับตัวจังหวัด ค่าเฉลี่ยของความมากน้อยในการเดินทางติดต่อกับตัวจังหวัดในรอบ 6 เดือนอยู่ในช่วง 1.94-2.88 คือ ระหว่าง 1-12 ครั้ง

การเดินทางติดต่อกับกรุงเทพฯ ค่าเฉลี่ยของความถี่น้อยในการ
เดินทางติดต่อกับกรุงเทพฯ ในรอบ 6 เดือนอยู่ในช่วง 1.20-2.04 คือ ระหว่าง
1-12 ครั้ง

ค. ความคิดเห็นต่อวิธีการเผยแพร่ความรู้

1. เหตุผลในการเข้ารับการอบรม ผู้เข้ารับการอบรมส่วนใหญ่เข้ารับการอบรมความรู้กฎหมายทะเบียนราษฎร เพราะต้องการมีความรู้ความเข้าใจ คิดเป็นร้อยละ 78.0 นอกนั้นมีเหตุผลอื่น ๆ แตกต่างกันไป
2. ปัญหาในการปฏิบัติตามกฎหมายทะเบียนราษฎร ผู้เข้ารับการอบรมส่วนใหญ่ ไม่มีปัญหาในการปฏิบัติตามกฎหมายทะเบียนราษฎร คิดเป็นร้อยละ 89.3 ส่วนร้อยละ 10.7 มีปัญหาในการปฏิบัติตามกฎหมายทะเบียนราษฎร บางประการ ได้แก่ ทะเบียนบ้าน และทะเบียนสมรส
3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายทะเบียนราษฎร ผู้เข้ารับการอบรมเกือบทั้งหมด คิดว่าสามารถปฏิบัติตามได้ทุกประการ แต่มีผู้คิดว่าการปฏิบัติตามกฎหมายทะเบียนราษฎรบางประการนั้นทำได้ยาก และไม่สะดวก คิดเป็นร้อยละ 4.5
4. ความคิดเห็นเกี่ยวกับความยุติธรรมของกฎหมายทะเบียนราษฎร ผู้เข้ารับการอบรมร้อยละ 81.๑ เห็นว่ากฎหมายมีความยุติธรรมดีแล้ว ส่วนร้อยละ 18.2 เห็นว่า มีกฎหมายบางประการที่ไม่มีความยุติธรรมเพียงพอ ได้แก่ กำหนดค่าปรับ หรือค่าธรรมเนียมในการทำบัตรประชาชน หรือค่าธรรมเนียมทะเบียนบ้าน ซึ่งยึดหยุ่นไม่เท่ากัน รวมทั้งกรณีที่เป็นความผิดพลาดหรือบกพร่องของเจ้าหน้าที่เอง ซึ่งประชาชนต้องเป็นผู้รับผิดชอบในการเสียค่าปรับหรือค่าธรรมเนียมในการแก้ไขข้อผิดพลาดนั้น
5. ความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของการอบรมกฎหมาย ผู้เข้ารับการอบรมทั้งหมด เห็นว่า การอบรมกฎหมายมีประโยชน์โดยร้อยละ 73.8 เห็นว่าจะได้ความรู้ในการนำไปปฏิบัติ และร้อยละ 13.8 คิดว่าได้ความรู้ไปปฏิบัติและสามารถแนะนำคนอื่นได้
6. ความต้องการให้บุคคลอื่นเข้ารับการอบรม ผู้เข้าการอบรมร้อยละ 58.6 ต้องการให้เพื่อนบ้านของตนเข้ารับการอบรมในทำนองเดียวกัน และร้อยละ 14.0 ต้องการให้สมาชิกในครอบครัวและญาติมีโอกาสได้เข้ารับการอบรมด้วย

7. การหาความรู้งุณหมายก่อนการอบรม ผู้เข้ารับการอบรมร้อยละ 46.8 ใช้วิธีการปรึกษาผู้นำชุมชน โค้ดแก กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ครูฯ และร้อยละ 19.8 ปรึกษาเจ้าหน้าที่อำเภอ นอกนั้นหาความรู้โดยวิธีอื่นต่าง ๆ กัน

8. การหาความรู้งุณหมายหลังการอบรม ผู้เข้ารับการอบรมร้อยละ 28.0 คิดว่าเมื่อมีปัญหาหรือสงสัยข้อกฎหมายในคราวต่อไป จะติดต่อขอคำตอบหรือคำแนะนำจากสถาบันการศึกษากฎหมาย ซึ่งเป็นผู้จัดโครงการเผยแพร่ความรู้กฎหมายนี้ คือคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และคณะนิติศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมีผู้เข้ารับการอบรมร้อยละ 22.0 จะปรึกษาผู้นำชุมชน ร้อยละ 13.6 จะปรึกษาเจ้าหน้าที่อำเภอ

9. ความคิดเห็นต่อวิธีการถ่ายทอดความรู้กฎหมาย ผู้เข้ารับการอบรมส่วนใหญ่ ต้องการให้เป็นวิธีการบรรยายโดยผู้เชี่ยวชาญจากมหาวิทยาลัย หรือกรมอัยการ คิดเป็นร้อยละ 76.9 นอกนั้นกระจายเป็นวิธีต่าง ๆ กัน อาทิ ทางสื่อโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ และหลายวิธีผสมผสานกัน

10. ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการให้ความรู้กฎหมายที่ต้องการ ผู้เข้ารับการอบรมร้อยละ 46.3 เห็นว่า วิธีการบรรยายและมีเอกสารประกอบเหมาะสมดีแล้ว และมีผู้เห็นว่าควรเป็นการบรรยายโดยมีภาพหรือหนังสือการ์ตูนประกอบ และการบรรยาย โดยมีเอกสาร การ์ตูน และภาพนิ่งประกอบคิดเป็นร้อยละ 17.4 เท่ากัน

11. ความไม่เข้าใจในหัวข้อกฎหมายจำแนกตามวิธีการให้ความรู้ สำหรับวิธีการบรรยาย มีผู้ไม่เข้าใจในเรื่องทะเบียนสมรสบุตรบุญธรรม และทะเบียนบ้าน คิดเป็นร้อยละ 4.1, 4.1 และ 5.0 ตามลำดับ และเอกสารแจกประกอบ มีผู้ไม่เข้าใจเรื่องบุตรบุญธรรมคิดเป็นร้อยละ 4.6 ส่วนการ์ตูนนั้นผู้รับการอบรมที่ได้อ่านการ์ตูน มีความเข้าใจดีแล้ว

อย่างไรก็ตาม มีผู้เข้ารับการอบรมจำนวนพอสมควรที่ยังไม่ได้อ่านเอกสารประกอบ หรือยังไม่ได้รับแจกหรืออ่านการ์ตูน

12. ความต้องการรู้กฎหมายทะเบียนราษฎรเพิ่มเติม ผู้เข้ารับการอบรมร้อยละ 63.9 ไม่ต้องการรายละเอียดเกี่ยวกับกฎหมายทะเบียนราษฎรเพิ่มเติม

ส่วนร้อยละ 36.1 ต้องการทราบรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องทะเบียนบ้าน การสมรสทรัพย์สิน และการรับ-เลิกรับบุตรบุญธรรม

13. ความคิดเห็นต่อภาษาที่ใช้ในการถ่ายทอดความรู้ ส่วนรับวิธีการบรรยาย ผู้เข้ารับการอบรมส่วนใหญ่เข้าใจดีคิดเป็นร้อยละ 76.5 ส่วนร้อยละ 23.5 พอเข้าใจการบรรยายได้บ้าง และเอกสารแจกผู้เข้ารับการอบรมสามารถเข้าใจได้ดี และพอเข้าใจได้บ้าง คิดเป็นร้อยละ 48.6 เท่ากัน มีผู้ที่ไม่เข้าใจและเห็นว่ายากเกินไปร้อยละ 2.7 ส่วนการทูลนั้น ผู้เข้ารับการอบรมร้อยละ 84.9 เข้าใจเรื่องราวในการทูลได้ดี และร้อยละ 13.2 คิดว่าพอเข้าใจได้บ้าง

14. ลักษณะการนำความรู้กฎหมายทะเบียนราษฎรไปใช้ประโยชน์ หลังการอบรม ผู้เข้ารับการอบรมร้อยละ 34.1 จะนำความรู้ไปใช้ปฏิบัติให้ถูกต้อง เพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาและเผยแพร่ต่อ ร้อยละ 21.2 จะใช้ปฏิบัติให้ถูกต้องและแก้ปัญหากฎหมายที่กำลังประสบพร้อมกับเผยแพร่ต่อ และร้อยละ 17.4 จะนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ต่อแก่ผู้อื่น

15. ความพึงพอใจในวิธีการถ่ายทอดความรู้ทุกวิธีทาง ผู้เข้ารับการอบรมร้อยละ 41.3 ชอบวิธีการบรรยายเพราะสามารถทำความเข้าใจง่ายและชัดเจนร้อยละ 34.7 ชอบเพราะซักถามได้ และผู้เข้ารับการอบรม ส่วนใหญ่ชอบเอกสารแจกเพราะใช้ค้นคว้าหาทวนได้ คิดเป็นร้อยละ 75.0 ร้อยละ 12.0 ชอบเพราะจะได้ศึกษาค้นคว้าตนเอง ส่วนการทูลนั้น ผู้เข้ารับการอบรมร้อยละ 52.3 ชอบเพราะเห็นภาพเข้าใจง่าย และชอบเพราะสนุกสนานชวนอ่าน คิดเป็นร้อยละ 20.9

16. ความคิดเห็นสำหรับการอบรมครั้งต่อไป ผู้เข้ารับการอบรมร้อยละ 32.1 จากผู้ตอบจำนวน 51 คน เห็นว่าควรมีภาพนิ่ง, ภาพทัศน หรือภาพยนตร์ประกอบ และร้อยละ 25.2 เห็นว่าควรขยายเวลาในการอบรมและเพิ่มเนื้อหาให้มากขึ้น นอกนั้นมีความเห็นกระจายแตกต่างกันออกไป โดยมีผู้เห็นว่าควรปรับปรุงการบรรยายและผู้บรรยายคิดเป็นร้อยละ 15.4

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงในระดับความรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับ
กฎหมายทะเบียนราษฎร ก่อนและหลังการอบรม

ตารางที่ 1 แสดงความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างความรู้เกี่ยวกับ
กฎหมายทะเบียนราษฎร ก่อนและหลังการอบรม

ความรู้	จำนวนผู้เข้าอบรม	ค่าคะแนนเฉลี่ย	SD.	d.f.	ค่า t
หลังการอบรม	132	4.8258	1.900	131	6.48
ก่อนการอบรม		3.8258	1.797		

* $P < 0.001$ (One-tailed test)

ตารางที่ 2 แสดง ความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างทัศนคติ
เกี่ยวกับกฎหมายทะเบียนราษฎร ก่อนและหลังการอบรม

ทัศนคติ	จำนวนผู้เข้าอบรม	ค่าคะแนนเฉลี่ย	SD.	d.f.	ค่า t
หลังการอบรม	132	23.2652	2.122	131	4.77
ก่อนการอบรม		22.2652	2.597		

* $P < 0.001$ (One-tailed test)

จากผลการหาค่าความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างความรู้เกี่ยวกับกฎหมายทะเบียนราษฎร ก่อนและหลังการอบรม พบว่า ผู้เข้ารับการอบรมมีการเปลี่ยนแปลงในระดับความรู้กฎหมายเพิ่มมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001 และ ค่า $t = 6.48$

และจากผลการหาค่าความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างทัศนคติเกี่ยวกับกฎหมายทะเบียนราษฎร ก่อนและหลังการอบรม พบว่า ผู้เข้ารับการอบรมมีการเปลี่ยนแปลงในระดับทัศนคติเกี่ยวกับกฎหมายทะเบียนราษฎร ในทางที่ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001 และ $t = 4.77$

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ที่ศึกษา ซึ่งได้แก่ ตัวแปรทาง เศรษฐกิจและสังคม และการ เปรียบเทียบกับการมีความรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับกฎหมายทะเบียนราษฎร พอสรุปได้ ดังนี้

ก. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ที่ศึกษา กับการมีความรู้ เกี่ยวกับกฎหมายทะเบียนราษฎร

1. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทาง เศรษฐกิจและสังคม กับการมีความรู้กฎหมายทะเบียนราษฎร

ตารางที่ 3 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Point Biserial ระหว่าง ตัวแปรทาง เศรษฐกิจและสังคมกับการมีความรู้

ตัวแปรทาง เศรษฐกิจและสังคม	ความรู้
เพศ	-0.0674
ศาสนา	-0.9111**
สถานภาพสมรส	-0.2268
ฐานะในครอบครัว	-0.0865

**P < 0.01

จากผลการวิเคราะห์พบว่า ศาสนามีความสัมพันธ์กับการมีความรู้ กฎหมายทะเบียนราษฎร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 โดยผู้นับถือศาสนา อิสลามมีความรู้ดีกว่าผู้นับถือศาสนาพุทธ ทั้งนี้ พิจารณาจากค่าเฉลี่ยคะแนน ความรู้ ซึ่งปรากฏว่า ผู้นับถือศาสนาอิสลามมีค่าเฉลี่ยความรู้สูงกว่าผู้นับถือ ศาสนาพุทธ

ส่วนเพศ สถานภาพสมรส และฐานะในครอบครัว ไม่มีความ สัมพันธ์กับการมีความรู้กฎหมายทะเบียนราษฎร

ตารางที่ 4 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Pearson ระหว่างตัวแปรทาง เศรษฐกิจและสังคม กับการมีความรู้

ตัวแปรทาง เศรษฐกิจและสังคม	ความรู้
อายุ	-0.3255***
รายได้	-0.0215
การให้คำแนะนำปรึกษาแก่ผู้อื่น	0.1372

***P < 0.001

จากผลการวิเคราะห์พบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับการมีความรู้กฎหมาย ทะเบียนราษฎรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001 โดยผู้มีอายุน้อยมีความรู้ดีกว่า ผู้มีอายุมาก ส่วนการให้คำแนะนำปรึกษาแก่ผู้อื่น และรายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีความรู้

ตารางที่ 5 แสดงค่า χ^2 ระหว่างตัวแปรทาง เศรษฐกิจและสังคมกับการมีความรู้

ตัวแปรทาง เศรษฐกิจและสังคม	ความรู้
ระดับการศึกษา	18.48423**
อาชีพหลัก	10.08271*
ลักษณะการครอบครองที่ดิน	6.42124*
การเป็นสมาชิกกลุ่มสังคม	0.15261

**P < 0.01

*P < 0.05

จากผลการวิเคราะห์พบว่า ระดับการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับการมีความรู้กฎหมายทะเลเบียนราษฎร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ส่วนอาชีพและลักษณะการครองครองที่ดิน มีความสัมพันธ์กับการมีความรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 สำหรับการเป็นสมาชิกกลุ่มสังคม ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีความรู้

2. ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อกับการมีความรู้กฎหมายทะเลเบียนราษฎร

ตารางที่ 6 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Pearson ระหว่างการเปิดรับสื่อกับการมีความรู้กฎหมายทะเลเบียนราษฎร

การเปิดรับสื่อ	ความรู้
การเดินทางออกไปมีประสบการณ์นอกท้องถิ่น	.2083**

**P < 0.01

จากผลการวิเคราะห์พบว่า การเดินทางออกไปมีประสบการณ์นอกท้องถิ่น มีความสัมพันธ์กับการมีความรู้กฎหมายทะเลเบียนราษฎรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อกับการมีความรู้กฎหมายทะเลเบียนราษฎร โดยการทดสอบ χ^2 พบว่า การมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่วนรวมการเปิดรับสื่อวิทยุ การเปิดรับสื่อโทรทัศน์และการเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์ ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีความรู้กฎหมายทะเลเบียนราษฎร (ไม่เสนอตาราง)

ตารางที่ 7 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Point Biserial ระหว่าง
การเปิดรับสื่อ กับการมีความรู้

การเปิดรับสื่อ	ความรู้
การอ่านเนื้อหากฎหมายจากสื่อสิ่งพิมพ์	0.6289**
การฟังรายการกฎหมายจากสื่อวิทยุ	0.1235

**P < 0.01

จากผลการวิเคราะห์พบว่า การอ่านเนื้อหากฎหมายจากสื่อสิ่งพิมพ์มีความสัมพันธ์กับการมีความรู้กฎหมายทะเบียนราษฎร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ส่วนการฟังรายการกฎหมายจากสื่อวิทยุไม่มีความสัมพันธ์กับการมีความรู้กฎหมายทะเบียนราษฎร

ข. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ที่ศึกษากับการมีทัศนคติต่อกฎหมายทะเบียนราษฎร

1. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทาง เศรษฐกิจและสังคมกับการมีทัศนคติต่อกฎหมายทะเบียนราษฎร

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทาง เศรษฐกิจและสังคมกับการมีทัศนคติต่อกฎหมายทะเบียนราษฎร โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Point Biserial พบว่า เพศ ศาสนา สถานภาพสมรส และฐานะในครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อกฎหมายทะเบียนราษฎร (ไม่เสนอตาราง)

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทาง เศรษฐกิจและสังคมกับการมีทัศนคติต่อกฎหมายทะเบียนราษฎร โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Pearson พบว่า อายุ รายได้ และการให้คำแนะนำปรึกษาแก่ผู้อื่นไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อกฎหมายทะเบียนราษฎร (ไม่เสนอตาราง)

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทางเศรษฐกิจและสังคมกับการมีทัศนคติต่อกฎหมายทะเลเบียนราษฎรโดยการทดสอบ χ^2 พบว่า กับการศึกษาอาชีพ ลักษณะการครอบครองการเป็นสมาชิกกลุ่มสังคม ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อกฎหมายทะเลเบียนราษฎร (ไม่เสนอตาราง)

2. ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อกับการมีทัศนคติต่อกฎหมายทะเลเบียนราษฎร

ตารางที่ 8 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Pearson ระหว่างการเปิดรับสื่อกับ ทัศนคติต่อกฎหมายทะเลเบียนราษฎร

การเปิดรับสื่อ	ทัศนคติ
การเดินทางออกไปมีประสบการณ์ออกท่องถิ่น	2.093**

**P < 0.01

จากผลการวิเคราะห์พบว่า การเดินทางไปมีประสบการณ์ออกท่องถิ่น มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อกฎหมายทะเลเบียนราษฎรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01.

ตารางที่ 9 แสดงค่า χ^2 ระหว่าง การเปิดรับสื่อกับ ทัศนคติต่อกฎหมายทะเลเบียนราษฎร

การเปิดรับสื่อ	ทัศนคติ
การมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่วนร่วม	0.1526
การเปิดรับสื่อวิทยุ	7.82022 *
การเปิดรับสื่อโทรทัศน์	7.18452
การเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์	10.80212 **

**P < 0.01

*P < 0.05

จากผลการวิเคราะห์พบว่า การเปิดรับสื่อวิทยุ และการเปิดรับสื่อ
หนังสือพิมพ์มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อกฎหมายทะเล เป็นนราษฎรอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ 0.05 และ 0.01 ตามลำดับ ส่วนการมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่วนร่วม
และการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีทัศนคติต่อกฎหมายทะเล เป็นนราษฎร
ตารางที่ 10 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Point Biserial ระหว่างการ
เปิดรับสื่อกับ ทัศนคติต่อกฎหมายทะเล เป็นนราษฎร

การเปิดรับสื่อ	ทัศนคติ
การอ่านเนื้อหากฎหมายจากสื่อสิ่งพิมพ์	0.5088**
การฟังรายการกฎหมายจากสื่อวิทยุ	0.2645**

**P < 0.01

จากผลการวิเคราะห์พบว่า การอ่านเนื้อหากฎหมายจากสื่อสิ่งพิมพ์
และการฟังรายการกฎหมายจากสื่อวิทยุ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อกฎหมาย
ทะเล เป็นนราษฎรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01